

boerin **Christianne**

Naam: Christianne Hennipman (34). **Woonplaats:** Westbroek (U.). **Gezinssituatie:** getrouwd met Rutger (35). Ze hebben drie zoons: Thijs (5), Tobias (3) en Jonathan (0,5). **Bedrijf:** In maatschap 55 melkkoeien (over een paar maanden officieel biologisch). Verder boerderij-educatie, rond-leidingen en huisverkoop eigen rundvlees.
www.debonteparels.nl

6 vragen

Welke bladen lees je?

Ekoland, Veeleert en de Christelijke bladen Eva en Jente, dat is een blad voor ouders.

Wie zou je wel eens willen ontmoeten?

Carola Schouten. Ze is van de ChristenUnie, ik ben wel benieuwd hoe zij over rentmeesterschap denkt.

Welke opleiding heb je gedaan?

CAH Dronten, richting dier- en veehouderij.

Wat voor kleding draag je het liefst?

Makkelijke kleding zoals een spijkerbroek en blouse. Het moet vooral praktisch zijn.

Wat voor auto heb je?

Ford Focus station, onverwoestbaar en alles en iedereen kan er in.

Wat is je favoriete televisieprogramma?

Wie is de Mol. En samen met Rutger kijk ik graag Scandinavische thrillers zoals The Bridge.

FOTO: MARGREET WELINK

In plaats van veearts werd ze fulltime boerin. Toch start ze binnenkort met **werk buiten de deur**. Waarom? 'De oudste wil zo graag eens op vakantie.'

EIGENLIJK wilde ze veearts worden maar haar huisarts raadde het af. Een probleem met de bloedvaten in haar benen zou dat beroep lichamelijk te zwaar maken. "Hij moest eens weten dat ik nu boerin ben", grinnikt ze. "Dat is fysiek ook pittig, maar het lukt meestal prima."

Hoewel Christianne niet van boerenkomaf is, trok de veehouderij haar altijd al. Toen diergeneeskunde geen optie meer was, schakelde ze over op de has. "Ik vond het heel interessant allemaal." Werk vond ze buiten de landbouw, bij een bedrijf dat oosterse smaakmakers produceert. "Dat was ook heel boeiend."

Intussen had ze Rutger al leren kennen op de bruiloft van gemeenschappelijke vrienden. Een jaar later was het 'aan' zoals dat heet. Dat hij een boerderij had, wist Christianne wel, maar het zei haar niet zoveel. "We reden er eens langs en toen vroeg hij hoe ik het zou vinden om er te wonen. Ik kon me er niets bij voorstellen, was daar ook helemaal niet mee bezig. Ik genoot vooral van onze verkeringsstijd."

In 2009 trouwden ze en toen in 2010 haar schoonouders verhuisden, kwam ze er toch te wonen. Haar baan hield ze aan, vier dagen in de week werkte ze buiten de deur, de rest van de tijd was ze bezig op de boerderij.

Tijdens haar studie had ze kennis gemaakt met zorgboerderijen. "Dat vond ik een geweldig concept. Toen Rutger me vroeg hoe ik de toekomst hier zag, begon ik daarover. Want alleen wedden op veel melkkoeien, leek me te risicovol. Met meerdere takken, kun je prijsrisico's beter spreiden." En Rutger stond open voor het zoeken naar nevenactiviteiten. Het werd uiteindelijk boerderij-educatie nadat de plaatselijke natuurvereniging boeren zocht die over hun bedrijf wilden vertellen. "Daar heb ik ons voor aangemeld, want ik vind informatie over voedselproductie ongelofelijk belangrijk. Zo ging het balletje rollen." Inmiddels melden zich wekelijks schoolklassen uit de verre omtrek. "Zo leuk om te horen hoe kinderen uit de stad tegen een boerderij aankijken."

Een jaar nadat zoon Thijs was geboren, zei ze haar baan op omdat zij en Rutger zelf de zorg op zich

wilden nemen, zonder tussenkomst van een oppas of crèche. Om werk en zorg te kunnen combineren, kwam er een schommel in de melkput, de dealer maakte een goedgekeurd zijje op de trekker en een oude kalveriglo kreeg wietjes en diende als mobiele kinderbox.

"Een andere reden om thuis te komen, was dat Rutger en ik samen dit bedrijf verder wilden ontwikkelen. Inmiddels werk ik volledig mee, alleen melken doe ik niet. Wat ik zo leuk vind: Rutger vraagt altijd naar mijn mening en mijn visie. Hij ziet me echt als partner."

Na de educatie kwam er meer op hun pad. Toen ze een koe hadden laten slachten en ook vlees weggaven aan vrienden en familie, was dat het begin van vleesverkoop aan huis. Daarnaast sloot Christianne zich aan bij Biltsheerlijk, een club van burgers die onder andere het gebruik van duurzame lokale producten promoot. "Of ik een netwerker ben? Kennelijk. Vooraf had ik niet gedacht dat ik het zó leuk zou vinden."

Dat het allemaal begint te lopen, wil ze niet volledig aan haar eigen inzet toeschrijven. "Wij geloven dat God een plan met ons heeft. Hij gaf mij talenten en die benut ik."

Al met al heeft ze er haar handen vol aan gezin en bedrijf in goede banen te leiden. "Het is een nadeel dat het werk altijd maar doorgaat en dat we nooit eens een vrij weekend hebben. Maar het boerenleven is wel wat mij gelukkig maakt. Ik mag een stukje zorg dragen voor Gods schepping, dat vind ik bijzonder."

Dat haar kinderen opgroeien op een boerderij, vindt ze een voorrecht. "Wat ik moeilijk vind, is dat de oudste sinds hij naar school gaat, soms vraagt of wij ook eens met vakantie gaan. Nu kan dat financieel niet. Ik gun het hem zo. Kinderen hebben hun wensen en natuurlijk hoeft je niet overal op in te gaan, maar ik wil ook niet alles afkappen onder het mom van 'wij wonen op een boerderij en dan kan dat niet'. Daarom begin ik toch weer met een baan buitenshuis erbij. Stel dat we met het extra inkomen een week in een huisje aan zee kunnen zitten, hoe gaaf zou dat zijn?"

Margreet Welink

'Wij geloven dat
God een plan
met ons heeft'